

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/134/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412010430
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4412010430.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného U. R., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/473/2011 z 06.08.2012 na hlavnom pojednávaní, konanom v Nových Zámkoch dňa 09.04.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. R., nar. XX.XX.XXXX D. H., trvale bytom
C., O. Y. Č.. XX,

je vinný, že

dňa 10.04.2011, v čase okolo 03:40 hod., pred vchodom do budovy discohalu X. T. O. N.. Š. D. T. F., fyzicky napadol I. M. tým spôsobom, že ho jedenkrát päšťou udrel do ľavej časti tváre, čím spôsobil poškodenému I. M., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom G..R..D. XX, T. F., zranenia, a to: trieštivú zlomeninu dolnej čeľuste vľavo s posunutím úlomkov a pomliaždenie a opuch tváre s dobou liečenia a práceneschopnosti od 10.04.2011 do 31.05.2011,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 547/2010 Z.z. (ďalej len „Trestný zákon“) v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje sa skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 06.08.2012 pod sp.zn. 1Pv/473/2011 obžalobu na obvineného U. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 10.04.2011, v čase o 03:40 hod., pred vchodom do budovy dischaly pod názvom X. T. O. N.. Š. D. T. F., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení fyzicky napadol I. M. tým spôsobom, že ho jedenkrát päťou udrel do ľavej časti tváre, čím spôsobil poškodenému I. M., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom G..R..D. XX, T. F., zranenia, a to: trieštivú zlomeninu dolnej čeľuste vľavo s posunutím úlomkov a pomliaždenie a opuch tváre s dobou liečenia a práceneschopnosti od 10.04.2011 do 31.05.2011.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku, uvedeného v obžalobe a súd následne na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov: I. M., S. M., Z. S.Z., I. S., I. Y., N. Š.O., W. Y.Ó.Y., D. W., F. H.Ž., Z. Y., S. R., M. Š.C., Š.U. G., Z. S., N. H., M. R., W. Y.M., C. Y., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Súd na základe vyššie popísaného dokazovania rozsudkom sp.zn. 2T/134/2012 z 07.11.2013 uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a uložil mu podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona), § 41 odsek 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody 1 rok, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienične odložil a určil skúšobnú dobu podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 1 rok. Súd súčasne obžalovanému podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť škodu vo výške 339,70 Eur poškodenej Sociálnej poisťovni Bratislava a škodu vo výške 1.432,62 Eur poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. Bratislava a poškodeného Michala Rusnáka podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti citovanému rozsudku podal dňa 21.11.2013 písomné odvolanie obžalovaný, ktorý okrem namietania skutkových zistení súdu, jeho právneho posúdenia veci a zákonnosti jeho postupu a postupu orgánov činných v trestnom konaní, ktoré rozsudku predchádzalo, navrhol dokazovanie doplniť o výsluch svedka S. R. s tým, že „dňa 18.11.2013 bol telefonicky kontaktovaný dovtedy jemu neznámou osobou, ktorá sa mu predstavila pod hore uvedeným menom s tým, že tvrdila, že dňa 10.04.2011 bola osobne prítomná na parkovisku pred klubom CCX a svojou svedeckou výpoveďou môže potvrdiť skutočný čas odchodu obžalovaného spreď objektu klubu CCX dňa 10.04.2011, ako aj objasniť niektoré ďalšie skutočnosti“.

O podanom odvolaní obžalovaného Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením sp.zn. 4To/3/2014 z 23.01.2014 tak, že podľa § 321 odsek 1 písmeno c), písmeno f) Trestného poriadku napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na potrebu doplnenia dokazovania o obžalovaným v podanom odvolaní navrhnutý dôkaz výsluchom svedka S. R. zvlášť preto, že má ísť o dôkaz obžalovaného ospravedlňujúci, preukazujúci, že v čase spáchania v prejednávanej veci žalovaného skutku sa nemohol na jeho mieste nachádzať a uložil súdu prvého stupňa v nadväznosti na tento vykonaný dôkaz výsledky dokazovania opätovne vyhodnotiť v súlade so zásadami trestného konania, uvedenými v ust. § 2 odsek 12 Trestného poriadku a § 2 odsek 4 Trestného poriadku. Odvolací súd súčasne súdu prvého stupňa vytkol chybu, ktorej sa dopustil v súvislosti s jednak zaviazaním obžalovaného na náhradu škody obom poškodeným právnickým osobám a jednak odkázaním poškodeného Michala Rusnáka s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, a to s poukazom na to, že žiadna z poškodených osôb s poukazom na ust. § 420 odsek 2 Občianskeho zákonníka nárok na náhradu škody v adhéznom konaní, vedenom proti obžalovanému, uplatniť nemohla (nakoľko z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný mal škodu

spôsobiť poškodenému, teda tretej osobe, ako zamestnanec právnickej osoby pri jej činnosti, na ktorú ho použila) a v takýchto prípadoch si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní trestnom môže uplatniť iba zamestnávateľ páchatel'a, s ktorým bol tento v čase spôsobenia škody v zamestnaneckom pomere, pričom tretím osobám, ktorým škoda vznikla, nepatrí nárok na náhradu škody voči páchatel'ovi, pretože si ho môžu uplatniť iba voči zamestnávateľ'ovi, ktorého bol páchatel' v čase činu zamestnancom. Súd súc viazaný pokynmi a právnym názorom odvolacieho súdu, vyjadreným v jeho zrušujúcom uznesení, doplnil dokazovanie o výsluch svedka S. R. a aktuálnym odpisom z registra trestov a výpisom z evidencie priestupkov obžalovaného a na základe takto vykonaného a doplneného dokazovania zistil nasledovné:

Obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že čase skutku bol zamestnaný ako pracovník SBS v diskotéke X. D. T. F. a aj v uvedený deň bol fyzicky na diskotéke prítomný, predmetný trestný čin však nespáchal. Vypovedal, že poškodeného M. nepozná, v predmetný deň nemal počas služby žiadny fyzický konflikt s inou osobou, v opačnom prípade by to bolo zapísané v knihe zásahov. Nemal takýto konflikt ani pred budovou diskotéky a nemá ani vedomosť o tom, že by bol v uvedenom čase niekto na diskotéke zranený, ako ani to, že by mal niekto konflikt pred budovou diskotéky. Tiež uviedol, že hudobná produkcia na diskotéke sa vykonávala v závislosti od počtu ľudí, keď ich bolo menej, končilo sa skôr a aj SBS skôr odchádzali, štandardne sa o 02.30. hod. už návštevníci do diskotéky nepúšťali a o 03.00. hod. sa vypínala hudba. Ako SBS sa striedali dve partie, dvaja boli z Bratislavy a dvaja zo Štúrova, pričom oni z Bratislavy vždy končili skôr. Obžalovaný ďalej vypovedal, že na predmetný deň si nejako zvlášť nepamätá, avšak v starom mobilnom telefóne, ktorý už ale nemá k dispozícii, si zvykol pre potreby zamestnávateľa značiť čas odchodu z diskotéky a v uvedený deň odišiel z diskotéky rozhodne okolo 02.30.hod, a to do Bratislavy. Obžalovaný vysvetľoval, že v dochádzaní sa s kolegom zvykli striedať, pričom keď bral vozidlo kolega, on nechával svoje na Trnavskom mýte pred bývalým podnikom Sant Tropé, pričom tak tomu bolo aj v uvedený deň, do Bratislavy dorazil niečo po 04.00. hod. a po návrate sa stretol s kolegami z kasína M. Š.C.V.G. a Š.U. G.. Vypovedal tiež, že v uvedený deň mal službu s D. W. z Bratislavy a dvomi kolegami zo Š.U. F. Z. N. H.Ž.I., pričom všetci boli holohlaví a mali nakrátko ostrihané vlasy. Obžalovaný tiež uviedol, že do knihy zásahov sa zapisuje taký zásah, pri ktorom došlo k ublíženiu na zdraví, keď bola privolaná polícia alebo došlo k bitke, pričom medzi sebou v čase služby nemali žiadneho nadriadeného a preto každý posúdil, či treba alebo netreba udalosť zapísať do knihy zásahov. Obžalovaný dôvodil, že pokiaľ v prípravnom konaní skutočnosti týkajúce sa stretnutia s priateľmi v Bratislave neuvádzal, nepovažoval to za potrebné. V nadväznosti na ním zdôvodnenú sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, kedy trestné oznámenie poškodeného a jeho svedkov označil za vykonštruované z dôvodu, že ich vyviedol a neumožnil im prístup do podniku, pričom na hlavnom pojednávaní tvrdil, že diskotéku v čase 02.30. hod opustil, uviedol, že čas uviedol orientačne s odchýlkou minút, pokiaľ tam poškodený a jeho svedkovia boli v čase, keď bol na pracovisku, je možné, že ich nevpustil dnu do podniku.

Poškodený I. M. ako svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal, že so sestrou S. M., priateľkou Z. S., bratrancom C. Y. a jeho priateľkou S. sa večer dňa 09.04.2011 zabávali v Irish pube v Nových Zámkoch, okolo 03.30. hod. dňa 10.04.2011 sa vozidlom presunuli na diskotéku CCX, kam ich bratranec zaviezol autom a ten sa následne vrátili odviezť ďalších ľudí, pričom ich cestou kontrolovali aj policajti. Vyšli po schodoch k vchodu do diskotéky, vošli cez prvé dvere a zistili, že okienko na predávanie lístkov je zatvorené. Uviedol, že za zábradlím oproti vchodu stáli SBS-kári, preto sa ich spýtali, či ich nepustia, že si zaplatia vstup, títo to ale neumožnili. Vyšli preto von z budovy, stáli práve na plošine pred dverami, keď prišli dve dievčatá a tieto riadne pustili na diskotéku. Preto jeho priateľka Aneta Dojčanová otvorila dvere, pýtala sa, prečo tie dve dievčatá vpustili, pričom on už v tom čase smeroval dole zo schodov a medzičasom sa tam stretli s bratom jeho priateľky I. S.. Poškodený vypovedal, že ako schádzal zo schodov, zaregistroval, ako jeho sestra znovu vošla dovnútra a začala sa dohadovať s SBS-kármí, počul slovný konflikt a keď už bol skoro dole zo schodov, začul, ako niekto kričí :“ Ženy biješ“ a nejaké nadávky do cigánok, pričom vtedy bola hore aj priateľka jeho bratranca. Poškodený uviedol, že keď to začul, vybehol hore po schodoch a keď už bol celkom hore, tak ho SBS-kár bez toho, aby mu predtým čokoľvek povedal, udral do ľavej časti tváre, načo on následne spadol dole cez štyri schody a spadol na prvú stranu. Cítil v ústach krv, uvedomil si, že hryzie do prázdna a vtedy k nemu pribehli I. Y. Z. Y.. Medzitým jeho sestra a potom aj jeho priateľka volali políciu a niekto hovoril, že ten SBS-kár odchádza preč na aute, pričom to on ale nevidel. Polícia po príchode išla rovno za vedúcim SBS a požiarnym dozorom, policajti potom odišli. Poškodený vypovedal, že potom odišli na pohotovosť do nemocnice, potom ho odkázali na zubnú pohotovosť a tiež na políciu. Zastavili sa preto na OO PZ v Nových Zámkoch s tým, že

službukonajúci policajt hovoril, že má všetky potrebné údaje, ukázal mu fotku muža, na ktorej opoznal toho, čo ho napadol a policajt povedal meno U. R.. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že osoba, ktorá mala v CCX klube konflikt s jeho sestrou, je tá istá, ktorá ho napadla a za túto označil obžalovaného, pričom uviedol, že fyzický konflikt v uvedený deň s inou osobou nemal. Svedok následne na otázky vysvetlil ním rozdielne uvádzaný čas incidentu v porovnaní s jeho výpoveďou z prípravného konania, odstupom času, keďže po incidente nebol nikým vypočutý a pred vyšetrovateľom vypovedal až po 3-4 mesiacoch. Poškodený uviedol i to, že do 23.00. hod. dňa 09.04.2011 požíval alkohol- víno, tvrdil, že s policajtom komunikoval, i keď nemal čistú reč a upresnil, že úder do ľavej časti tváre dostal rukou zovretou v päšť, pričom pri páde na zem nezaregistroval kontakt iného predmetu alebo zeme s ľavou časťou tváre. Uviedol tiež, že obžalovaného vnímal pár sekúnd vtedy, keď vytláčal jeho sestru von z diskotéky, keď sa s nimi nedohodli a tiež vtedy, keď vystupoval po schodoch a tesne pred úderom.

Svedkyňa S. M. (sestra poškodeného) vypovedala, že s bratom a priateľmi prišli pred diskotéku CCX dňa 10.04.2011 niečo pred 04.00. hod., 03.30 a 03.45. hod. , a to z diskotéky Irisch pub, odkiaľ ich viezol autom C. Y.. Uviedla, že vošli cez dvere do budovy diskotéky, chceli sa zabávať, ale obžalovaný im povedal, že to nie je možné, snažili sa ho presvedčiť, ale povedal, že to nejde. Potom ju chytil za ruku s tým, že sa nedá vojsť a keďže samovoľne neodišla, vysotil ju a zavrel dvere. Potom vošli dovnútra dve dievčatá, ktoré riadne pustili na diskotéku, preto znovu začala presviedčať obžalovaného, aby ich pustil, tento ju však chytil za ruku, začali sa hádať, navzájom si vulgárne nadávali, potom obžalovaný všetkým nadával, dal jej facku a ona mu tiež dala facku, čo sa dialo vonku pred dverami na vrchnej časti schodov. Vtedy k nej vystúpil jej brat a obžalovaný ho udrel pravou rukou do ľavej časti tváre, preletel cez schody a začal vyplŕúvať krv. Svedkyňa uviedla, že potom volali políciu aj dvakrát, pretože im to dlho trvalo, medzitým obžalovaný odišiel preč na aute, pričom videla odchádzať nejaké červené , obžalovaného v ňom nevidela, len ľudia to tam hovorili. Keď prišla polícia, rozprávali sa s ňou a tiež s Z. S., s bratom sa určite nerozprávali, pretože tento nevedel rozprávať. Uviedla tiež, že po odchode polície šli do nemocnice, potom na políciu, kde im ukázali fotku obžalovaného, na ktorej hneď tohto spoznala. Na otázku, akým spôsobom bol vedený útok na jej brata, svedkyňa odpovedala, že rukou zovretou v päšť, a to s určitosťou, pretože fackou by to plesklo. Po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania, kedy vypovedala rozdielne, že nevie, či išlo o ruku zovretú v päšť, tento rozpor vysvetľovala, že si myslí, že to bola päšť, pretože z facky by určite nebola rozbitá sánka. Pokiaľ ide o jej stanovisko k označeniu obžalovaného za útočníka v tejto veci uviedla, že tohto identifikovala na základe toho, že s ním mala konflikt, konflikt mala iba s ním a stála mu zoči-voči.

Svedkyňa Z. S. (priateľka poškodeného) ako čas príchodu do klubu CCX označila 03.30. hod. alebo 03.45.hod. a vypovedala, že keď vošli cez dvere diskotéky, zistili, že nepredávajú lístky, pričom SBS-kári im povedali, že už nepúšťajú. Vysvetľovali im preto, že pôjdu iba na chvíľu, ale nesúhlasili. Medzitým prešla S. M. už ďalej, ale obžalovaný ju zastavil a začal ich posielat' preč, došlo medzi nimi k slovnému konfliktu a navzájom si začali vulgárne nadávať. Svedkyňa ďalej vypovedala, že potom ich vyhodili von, obžalovaný S. odsotil. Keď boli pred dverami hore na schodoch, vošli dievčatá, ktoré normálne pustili dovnútra, pričom sa s nimi zdravil jej brat I. S., s ktorým sa tam stretli. Svedkyňa uviedla, že z tohto dôvodu znovu otvorili dvere aj s S. M., pýtali sa, prečo ich nechcú pustiť, obžalovaný sa postavil do dverí, znovu sa začali hádať s S. M., nadávali si, vysotil ju z dverí, počula, ako táto kričí, že jej vylepil facku, ale nevidela to. Na to vyšiel po schodoch I. M. a obžalovaný mu vrazil jednu päšťou do ľavej časti tváre, načo poškodený začal krváčať, chcela mu preto poutierať krv, ale obžalovaný ju nevpustil dovnútra ani pre papier. Svedkyňa vypovedala, že potom volala políciu a tiež S. M., obžalovaný sa rozprával s C. Y. a ona tiež s obžalovaným ešte komunikovala v tom smere, či mu je aspoň ľúto, načo tento vulgárne zanádal. Svedkyňa uviedla, že druhýkrát volala políciu a potom videla obžalovaného, ako nasadol do vozidla a odišiel preč, pričom ona si poznačila číslo vozidla do mobilu. Následne prišli policajti, rozprávala sa s nimi a tiež S. M., poškodený nie a následne k policajtom prišli aj dvaja členovia SBS, hasič a prevádzkovateľ W. Y.. Policajti ich poslali do nemocnice a potom išli na políciu, kde im vytlačili fotku obžalovaného, ktorého spoznali. Svedkyňa potvrdila, že poškodený nemal fyzický konflikt s nikým iným a tiež uviedla, že jej matka Z. S. videla videozáznam z diskotéky, pretože bola za majiteľom diskotéky, pričom malo byť na ňom vidieť iba vnútrajšok.

Svedok I. S. (brat Z. S.) vypovedal na hlavnom pojednávaní, že pred diskotékou CCX sa v uvedený deň v čase okolo 04.00. hod., niečo pred tým, stretol so svojou sestrou, I. M., S. M. a nejakými ich kamarátmi. Vošli dovnútra, ale príslušníci SBS ich už nechceli pustiť na diskotéku, snažili sa ich presvedčiť, ale nesúhlasili. Potom vošli jeho dve spolužiačky, ktoré pustili na diskotéku, S. M. sa začala hádať s

obžalovaným, vulgárne si nadávali, potom ich poslal von, vyhodil ich a S. vysotil. Svedok vypovedal, že potom zišiel dole k poškodenému pod schodmi, S. sa stále s obžalovaným hádala a bola tam prítomná aj jeho sestra Z.. Poškodený vyšiel za nimi hore a dostal od obžalovaného päšťou do tváre, padol dole, začal krváčať, chceli ho ošetriť a medzitým sa volala polícia, ktorá prišla asi po 15 minútach. Svedok potvrdil, že videl, ako obžalovaný pred príchodom polície odišiel preč na aute. Potom išli na pohotovosť do nemocnice a následne na políciu, kde už mali fotku obžalovaného, ktorú im ukazovali a pýtali sa, či je to útočník. Svedok uviedol, že na diskotéku chodieval pravidelne, ale obžalovaného videl pri incidente prvý krát.

Svedok I. Y. vypovedal, že dňa 10.04.2011 bol na diskotéke CCX, mohlo byť od 03.30. do 04.00. hod., stál vonku pred diskotékou a čakal kamaráta, keď prišiel poškodený s priateľkou, sestrou a kamarátkami. Zaregistroval, že ich nechceli pustiť dovnútra a že tam vznikol nejaký slovný konflikt, pričom sestra poškodeného sa hádala s obžalovaným, došlo tam k nejakým soteniam, možno aj k facke, to ale nevie. Vypovedal ďalej, že poškodený sa rozbehol hore k nim a on videl iba to, ako sa obžalovaný zahnal na poškodeného päšťou, samotný úder ale nevidel, pretože pri schodoch stáli ľudia. Poškodený potom spadol dole na zem, on ho pomáhal ošetrovať, myslí si, že potom oni volali policajtov a on následne po príchode kamaráta išiel domov. Svedok tiež uviedol, že na uvedenú diskotéku chodieval často, obžalovaného z týchto návštev z videnia pozná a v inkriminovanom čase konflikt poškodeného s inou osobou nevidel.

Svedok N. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že ako policajt, služobne zaradený na OO PZ Nové Zámky, je a bol ku klubu CCX vysielaný často a preto si pre odstup času na prípad nepamätá. Uviedol, že obžalovaného nepozná, nič mu nehovorí ani meno poškodeného a pamätá si iba to, že tam mala byť zlomená sánka.

Súd na návrh prokurátora prečítal výpoveď tohto svedka z prípravného konania podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, kedy vypovedal, že je pravdou, že mal službu zo dňa 09.04.2011 na 10.04.2011, avšak ani v tejto výpovedi si svedok nespomínal na to, či bol vysielaný operačným dôstojníkom alebo stálou službou pred klub CCX, kde malo dôjsť k zraneniu sánky, tvrdil, že nepozná žiadnu osobu, ktorá pracuje ako zamestnanec SBS v tomto klube, tiež nepozná poškodeného, ako ani osobu menom U. R..

Svedok sa k prečítanej zápisnici vyjadril tak, že pokiaľ takýmto spôsobom vypovedal, vypovedal pravdu a na otázku bežných postupov polície v prípade, ak sa na mieste vyslania zistí zranenie nejakej osoby, odpovedal, že v prípade závažnejšieho zranenia by privolal záchranku, v prípade menej závažného poškodenia zdravia sa vie osoba dostaviť na lekárske vyšetrenie aj sama.

Rovnako svedok W. Y. vypovedal, že si na tento výjazd nespomína, pretože ako policajt OO PZ Nové Zámky bol do klubu CCX vysielaný pomerne často a nevedel k okolnostiam prípadu uviesť žiadne konkrétne skutočnosti. Všeobecne sa vyjadril tak, že v prípade závažnejších poranení, zistených pri výjazde, bola privolaná RZP, v menej závažných prípadoch aj oni zvykli zaviesť poškodeného na ošetrovanie. Tiež uviedol, že o výsledku zásahu hliadky pri výjazde sa spisuje záznam, ktorý sa eviduje na OO PZ Nové Zámky, na OO PZ Nové Zámky sa prijaté oznámenia zapisujú do knihy udalostí a do knihy fonogramov sa zapisuje úplne všetko, t.j. aj telefonáty, aj osobne podané trestné oznámenia. Tiež vypovedal, že v klube CCX zasahovali pomerne často, pričom išlo o rôzne roztržky medzi osobami pod vplyvom alkoholu, a to väčšinou pred vchodom do diskotéky alebo v blízkom okolí, pričom k vážnejšiemu zraneniu prišlo možno dva alebo trikrát. Na to, že by došlo ku konfliktu medzi členom SBS a zákazníkom, si svedok spomenúť nevedel.

Svedok D. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v uvedenom čase pracoval na dohodu pre G. I..D..Y..G., a to v klube X. D. T. F., kde vykonával službu s obžalovaným, F. H. Z. N. H.. Zvyčajne končia o 04.30. hod., takže odchádzali okolo 03.30. hod. s obžalovaným, pretože spolu dochádzali do Bratislavy a domáci kolegovia ich pustili, už tam nebolo veľa zákazníkov. Tiež vypovedal, že počas tejto služby nedošlo k žiadnemu incidentu, pretože v opačnom prípade by to bolo zapísané v knihe zásahov. Svedok nevedel uviesť, či počas tejto služby mali záujem vojsť do diskotéky nejaké osoby a neboli by pustené zo strany SBS, ale všeobecne uviedol, že po 03.00. hod. sa už dnu noví zákazníci nepúšťajú. Tiež tvrdil, že počas tejto služby nemal slovný ani fyzický konflikt, nespomína si, či mal takýto konflikt obžalovaný, pokiaľ sa pamätá, počas služby boli stále spolu. Vypovedal, že policajti neprišli určite, on ich tam nevidel a pokiaľ by prišli, bolo by to zapísané v knihe zásahov, čo sa deje pred diskotékou, to nevidí. Svedok ďalej vypovedal, že ako príslušníci SBS boli oblečení v čiernom s nápisom SBS vzadu na tričku a

mikine a tiež na ľavom ramene mali logo firmy, identifikačnú kartu nemali, všetci mali nakrátko ostrihané vlasy maximálne jeden a pol centimetra. Uviedol, že na dochádzku do zamestnania používal červený Chevrolet Aveo ev. č. H. XXX H. a pokiaľ išlo o zapisovanie do knihy zásahov na otázky tiež odpovedal, že sa do nej zapisovalo vždy to, keď bola privolaná polícia, alebo došlo k zraneniu nejakej osoby alebo boli použité donucovacie prostriedky, pričom bol prítomný vždy prevádzkar, ktorý rozhodoval o ďalšom postupe.

Súd podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku s poukazom na ust. § 2 odsek 11 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedka z prípravného konania z 25.04.2012, kedy tento vypovedal, že si na presný dátum nepamätá, ale mohlo to byť niekedy minulý rok, pracoval vtedy s U. R., N. H. Z. F. H.Á., nad ránom, keď zatvárali diskotéku, vošla dnu partia hlučných ľudí, ktorí chceli navštíviť diskotéku, ale im to neumožnili, pretože sa zatváralo. Chvíľu sa s nimi hašterili, oni všetci vykrikovali, že chcú ísť dnu, pričom v tom čase boli na bráne iba traja, F. H. uzatváral klub zónu. Svedok vtedy vypovedal, že toto hašterenie ukončili tým, že ich vyviedli von, čo sa opakovalo viackrát a potom on s U. R. odišli domov. Svedok tiež uviedol, že počas vytlačania tejto skupinky ľudí nikto z členov SBS nevyšiel von, nevidel žiadnu zranenú osobu vonku, pričom si spomenul, že následne potom, ako vytlačili uvedenú skupinku, vošlo do klubu nejaké dievča a malo kričať „rozbili ste mu papuľu“, pričom svedok toto nevytlúčil s tým, že pokiaľ by došlo k zraneniu vo vnútri diskotéky, volali by políciu, avšak za vonkajší priestor nezodpovedali. Svedok ako čas odchodu z klubu uviedol čas medzi 03.45. hod. do 04.15. hod. a vypovedal vtedy, že nemá vedomosť o tom, že by U. R. niekomu zo spomínanej skupiny ľudí spôsobil zranenie.

Svedok uvedené rozpory v jeho výpovediach vysvetlil tak, že pre odstup času už nevie presne uviesť, čo sa vtedy stalo, nakoľko do diskotéky chodí každý týždeň, ale v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedok F. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si nepamätá, že by v uvedený deň došlo na diskotéke počas jeho služby k nejakému incidentu, keďže je to zriedkavé, pamätal by si to. Uviedol, že zvyčajne bývali na diskotéke do 04.30. hod. pričom kolegovia z Bratislavy odchádzali približne o hodinu skôr, nepamätal si, či zo strany SBS nebolo umožnené vojsť nejakým ľuďom do diskotéky, nevidel žiadnu zranenú osobu, vo vnútri diskotéky polícia nebola, či bola vonku, to svedok nevedel uviesť.

Súd na návrh prokurátora prečítal podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku výpoveď svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že v apríli roku 2011 mal službu v CCX Nové Zámky s bratom N. H., D. W. Z. U. R.. Klub je oficiálne otvorený do 05.00. hod., ale v ten deň zatvárali skôr. Svedok uviedol, že asi okolo 04.00. hod. po dohode s ostatnými išiel uzatvoriť klub zónu, potom sa vrátil späť na bránu, t.j. k vchodu do klubu, kde boli ostatní členovia SBS, pričom jeho brat a D. W. mu povedali, že niekoho nevpustili dnu z dôvodu, že táto skupinka ľudí bola opitá, že túto skupinku vytlačili von, pričom D. W. s jeho bratom zatvorili dvere a U. R. zostal vonku. Svedok ďalej vypovedal že toto mu bolo iba povedané, keď prišiel na bránu, vošli dnu jeden chlapec a dve dievčatá z tej skupinky, jedno z dievčat im začalo vulgárne nadávať a tiež kričala, že „rozbili ste mu papuľu“. Následne týchto troch vytlačili von, bratislavčania nasadli do auta a odišli domov. Počas toho, ako s bratom čakali na človeka, ktorý má na starosti objekt, opätovne ich z tej skupinky ľudí osočovali a tiež videl toho zraneného, ktorý mal ruku pred tvárou a držal niečo ako vreckovku. Následne prišla hliadka polície, ktorá od nich zisťovala, čo sa stalo, tiež komunikovala s tým zraneným a následne im svedok poskytol meno U. R. ako aj telefónne číslo, pričom polícia povedala, že by bolo dobré, keby sa U. R. Z. D. W. vrátili a vec sa vysvetlila, avšak sa im nevedel dovoliť, pretože nedvíhali telefón. Na otázku, z akého dôvodu svedok policajtom uviedol meno U. R. svedok vtedy uviedol, že z tej skupinky ľudí stále kričali, že to bol ten mladý vysoký a keďže D. W. je starší, nemohol to byť on.

Svedok uvedené rozpory vysvetlil odstupom času, pre ktorý si už na udalosť už tak nespomína, pričom uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu.

Svedok následne na otázky odpovedal, že v prípravnom konaní si detailne pamätal na udalosť spreď viac ako roka preto, že incidenty boli pomerne zriedkavé a preto si naň pamätal. Tiež uviedol, že príslušníci SBS boli v ten deň oblečení v čiernom s nápisom Security na chrbte a so znakom vpredu, pričom boli všetci nakrátko ostrihaní a na otázku, kto rozhodoval o tom, či sa incident zapíše alebo nezapíše do knihy zásahov odpovedal, že kontaktovali šéfa, ktorý sa vyjadril, čo treba a čo netreba do tejto evidencie zapísať, pričom konkrétne to, či sa mu zavolá alebo nie, mal na starosti on.

Svedok Z. Y. na úvod výpovede uviedol, že obžalovaného pozná ako SBS-kára, bližšie ho ale nepozná. Ku skutku vypovedal, že v uvedený deň sa bol zabávať na diskotéke s I.Á. Y., vie o tom, že malo dôjsť k nejakému incidentu, ale tento nevidel. Vypovedal, že v tom čase bol I. Y. vonku a on bol vo vnútri diskotéky, keď vyšiel von, videl sedieť I. M., ktorý mu povedal, že ho niekto udrel, ale nepovedal mu, kto konkrétne a ani na nikoho neukázal, pričom to bolo nadránom. Uviedol, že keď bol vypovedať na polícii,

bola mu predložená fotografia obžalovaného s tým, či ho pozná a tiež uviedol, že nevie povedať, či obžalovaného vnímal v čase, keď vyšiel von pred diskotéku, s I. Y. sa dodatočne o udalosti nerozprával, Súd na návrh prokurátora prečítal podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku výpoveď svedka z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že von z miestnosti diskotéky vychádzal okolo 04.00. hod., pred dverami stáli príslušníci SBS, vonku pred dverami ho čakal I. Y., ktorý mu povedal, že ich kamarát I. M. dostal bitku od jedného príslušníka SBS. Hneď ako zišiel po schodoch, videl na lavičke sedieť poškodeného, ktorý krvácal z úst alebo nosa a tento mu povedal, že dostal úder do tváre od jedného príslušníka SBS. Po ceste z diskotéky mu tiež I. Y. povedal, že videl jedného príslušníka SBS, ako udrel I. M. päťou do tváre, pričom mu povedal, že ide o príslušníka SBS, holohlavého, ktorý dochádza z Bratislavy. Svedok tiež vypovedal, že z videnia pozná všetkých členov SBS, ktorý tam zvyknú pracovať, nakoľko tam pred časom tiež pracoval, pričom tohto pred vyšetrovateľom na predloženej fotografii opoznal podľa toho, ako mu ho opísal I. Y. a tiež poškodený.

Svedok zistené rozpory v jeho výpovediach vysvetlil tak že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, bolo tak, ako vtedy vypovedal, pričom I. M. mu povedal, že ho udrel SBS-kár, ale nepovedal, ktorý konkrétne a aj I. Y. mu hovoril, že mu I. M. povedal, že ho udrel SBS-kár. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní tvrdil, že ani jeden z nich mu nepovedal, kto konkrétne I. M. udrel, myslel tým to, že mu nepovedali presnú konkrétnu osobu.

Svedok tiež uviedol, že obžalovaný bol prítomný ako člen SBS v uvedený deň na diskotéke, nevidel ho ale odchádzať.

Súd ako svedka na hlavnom pojednávaní vypočul S. R., ktorá vypovedala, že sa boli s I. M., jeho sestrou S. M., priateľkou I. M. Z. a priateľom C. Y. zabávať v Irish pube, potom sa rozhodli, že pôjdu do CCX klubu, autom ich tam odviezol C. Y., mohlo byť okolo 03.30. hod. - 03.45. hod., vyložil ich a išiel odviezť ďalších kamarátov. Ostatní vošli do miestnosti diskotéky, kde sa predávajú lístky, stáli tam vyhadzovači, ktorí ich nechceli pustiť dnu. Vypovedala, že obžalovaný sa začal na ich adresu vyjadrovať vulgárne, na detaily si už nepamätá, len potom dal obžalovaný facku S. M., jej brat sa išiel pozrieť, čo sa stalo, pričom nevedela uviesť, či ešte boli vo vnútri alebo vonku pred dverami, ale tam dal obžalovaný I. M. päťou do ľavej časti tváre a tento spadol dole schodmi. Potom volali políciu, a to I. priateľka Z. a potom sa polícia volala ešte raz, pretože to dlho trvalo, medzitým ale, ako prišla polícia, videli obžalovaného, ako odchádza na aute červenej farby. Keď prišla polícia, spisovali tam zápisnicu, ale to si svedkyňa nebola istá, pretože policajti tam niečo riešili aj s ostatnými vyhadzovačmi a ona stála ďalej. Svedkyňa vypovedala, že medzitým tiež prišiel jej priateľ C. Y., odviezol poškodeného do nemocnice a potom prišiel aj pre ostatných, potom sa išlo na políciu, ale tam s nimi len čakala a pri úkonoch prítomná nebola. Svedkyňa tiež uviedla, že od poškodeného stála v čase, keď mal dostať úder do tváre, asi dva tri metre, tiež stála hore pred vchodom, myslí, že nemala zakrytý výhľad. Tiež vypovedala že poškodený nevedel podľa nej rozprávať, nepamätá sa, či po údere sa niekto z okruhu jej priateľov s obžalovaným rozprával, nevedela uviesť, koľko príslušníkov SBS bolo v tom čase na diskotéke, tvrdila, že tam bol obžalovaný a tiež dvaja muži, predvolaní na hlavné pojednávanie (pozn. na rovnakom hlavnom pojednávaní boli vypočutí svedkovia D. W., F. H. Z. Z. Y.). Svedkyňa nevedela uviesť, koľko ľudí bolo v čase incidentu pred diskotékou, ako ani to, aké tam bolo osvetlenie, uviedla iba, že tam nebola tma. Svedkyňa nevedela uviesť, v akom čase prišla polícia, kedy mal obžalovaný odísť z diskotéky, kedy išiel poškodený do nemocnice ani na políciu a ani to, ako dlho na poškodeného čakali. Svedkyňa vypovedala i to, že s ňou obžalovaný fyzický konflikt nemal, ale slovný áno, pretože im všetkým vulgárne nadával, hovoril, že sú kurvy a bol dosť agresívny a podráždený.

Súd na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul svedka M. Š., ktorý vypovedal, že dňa 10.04.2011 sa s obžalovaným stretol v podniku v Saint Tropé v čase asi 04.10. hod. nadržanom, ktorý mu tam prišiel zagratulovať k narodeninám, ktoré tam svedok oslavoval. Tiež vypovedal, že pred týmto podnikom je veľké parkovisko a obžalovaný tam zvykol nechávať svoje auto a keďže jediný nepil, mal ich aj rozviezť domov, pričom ich prekvapil, pretože prišiel skôr. Svedok nevedel uviesť, akým vozidlom obžalovaný prišiel, pričom prišiel do podniku sám. Tiež vypovedal, že s obžalovaným oslavoval narodeniny aj v rokoch 2010, 2012 a 2013, uviedol označenie dní, kedy tieto oslavoval ako aj podniky, v ktorých oslavoval, pričom tvrdil, že v uvedených ostatných rokoch prišli na oslavu s obžalovaným spoločne a na oslave v roku 2011 a 2013 bol prítomný aj Š. G..

Svedok obhajoby Š. G. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 10.04.2011 sa s obžalovaným stretol na oslave M. Š. v bare Saint Tropé, kam obžalovaný mohol prísť okolo 04.15. hod., zagratuloval oslávencovi a zobral ich domov, pretože jediný nepil a mal tam pred podnikom zaparkované auto. Svedok

vypovedal, že narodeniny M. Š. oslavoval ešte tento rok 2013, v iných rokoch nie, pričom tohtoročná oslava bola v Havane Clube a obžalovaný tam prišiel okolo 23.00. hod. sám, schádzali sa tam postupne.

Súd na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul i svedkyňu Z. S. (matku svedkov Z. S. Z. I. S.), ktorá vypovedala že v uvedený deň nadržanom, keď ešte spala, ju zobudili deti, ktoré prišli aj s I. M. a jeho sestrou S., I. M. mal posunutú sánku a deti jej rozprávali, čo sa stalo. Hovorili, že SBS-kár ich nechcel pustiť dovnútra, prvá išla S. M., za ňou dcéra Z., ale SBS-kár ich poslal von, potom znovu obe vošli dovnútra, ale SBS-kár ich znovu poslal von, pričom prvá do neho doskakovala S. M. a následne jej mal vynadať do špinavých cigánok a ten mal udrieť I. M.. Svedkyňa vypovedala, že jej to celé nedalo, pretože nemala istotu, či aj jej deti v tom neboli nejako zainteresované a keďže v jej rajóne poštovej doručovateľky býva M. R., ktorý bol v tom čase spolujiteľom CCX klubu, požiadala ho, či si nemôže pozrieť záznam z kamery z toho dňa, čo jej tento umožnil na druhý deň. Svedkyňa vypovedala, že na tomto zázname videla, ako do klubu vchádza S. M. a za ňou jej dcéra Z., tiež tam boli jej syn a I. M., obžalovaný stál pri dverách. Videla, ako ich všetkých poslal von, pričom konkrétne videla, ako chytil S. M. a vytlačil ju von, za ňou išla jej dcéra, jej syn s I. M.. Potom vošli nejaké dievčatá v kabátoch, ktoré pustil a na to znovu vošla S. M. a tiež jej dcéra, obžalovaný ich znovu chytil a vytlačil von, avšak potom zostal aj obžalovaný vonku, zavrel za sebou dvere a čo sa dialo za dverami, už na zázname kamery nebolo vidieť, len hmlisté postavy, avšak bolo vidieť, že je tam kopa ľudí a aj vo vnútri bolo veľa ľudí. Svedkyňa tvrdila, že tento záznam z kamery spolu s ňou sledoval M. R. a tiež prevádzkar Y., pričom M. R. sa mal pritom smerom k obžalovanému vyjadriť tak, že s týmto sú stále problémy a že ide o nejakú C. G.. Svedkyňa vypovedala, že si nevšimla, či na spomínanom zázname bol uvedený dátum, prípadne čas jeho vyhotovenia, uviedla, že obžalovaného videla od pol pása, rovnako aj S. M., lebo pred ňou stáli ľudia, nesledovala, koľko členov SBS bolo na tom zázname a vyjadrila sa tak, že na zázname videla obžalovaného prvýkrát a na hlavnom pojednávaní ho vidí na živo prvýkrát a môže potvrdiť, že jeho videla na tom zázname. Svedkyňa tvrdila, že záznam bol farebný a nepozorovala na ňom, že by jej deti, poškodený a jeho sestra mali nejaký konflikt s inou osobou ako s obžalovaným.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul i svedka N. H., ktorý vypovedal, že počas služby v CCX klube ako člen SBS spoločne s obžalovaným, F. H. a D. W. dňa 09.04.2011 si nepamätá, že by počas jej výkonu došlo k udalosti, pri ktorej bolo ublížené na zdraví návštevníkovi diskotéky a za pôvodcu tohto zranenia bol označovaný príslušník SBS. Na žiadny taký konflikt si nespomína, tiež nepočul, že by obžalovaný mal mať problémy v súvislosti s nejakým zásahom na diskotéke. Tvrdil, že všetci kolegovia mali vtedy nakrátko ostrihané vlasy, boli oblečení v čiernom a mali na oblečení aj označenie firmy, pričom aj návštevníci chodili na diskotéku oblečení v tmavom. Pokiaľ ide o kompetencie v rámci výkonu služby na diskotéke vypovedal, že boli oprávnení zasahovať vo vnútri klubu, pokiaľ to bolo v záujme návštevníkov a klubu, tak zasiahli aj v priestore pred bránou - schodište a priestor pri ňom, maximálne do 10 metrov.

Súd na návrh prokurátora vypočul na hlavnom pojednávaní svedka M. R., ktorý v úvode vypovedal, že obžalovaného nepozná, nespomína si na incident zo dňa 10.04.2011, ktorý sa mal stať v tento deň v klube a tiež na to, či sledoval kamerový záznam z tohto dňa. Následne na otázku, či pozná osobu Z. S., uviedol, že pokiaľ je to pošťárka, tak áno a je pravdou, že táto sa na neho obrátila s požiadavkou, že si chce pozrieť kamerový záznam z diskotéky, ktorý s ňou určite sledoval, avšak si nespomína, či prišli k nejakému záveru. Uviedol, že sa na neho táto obrátila preto, že niekto z jej rodiny, mal dostať pred CCX-om, ale tie kamerové záznamy boli také, že z 10 prípadov sa 9 nedalo identifikovať, čo sa stalo. Svedok vypovedal, že si nepamätá, čo bolo na tom zázname, pamätá si, že problém mal spočívať v tom, že do incidentu bol zapletený niekto z SBS, avšak si nepamätá, či obžalovaný pôsobil ako SBS-kár v klube, keďže SBS sa zabezpečovalo cez agentúru. Svedok tiež uviedol, že kamery snímali celé telo človeka, konkrétny človek sa však ťažko z takého záznamu identifikovať, na tomto zázname bol vždy v okienku uvedený dátum a čas a tento bol čiernobiely.

Svedok W. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2011 hrával v klube ako disdžokej a zvykol pomáhať s prevádzkou podniku, preto ho niektorí volali prevádzkar. Svedok si nepamätal, či dňa 10.04.2011 došlo v klube k nejakému incidentu, v klube boli stále nejaké šarvátky, uviedol, že nepozná pani S. a nepamätá si, či s ňou a pánom R. sledoval nejaký kamerový záznam. Kamerové záznamy sa zvykli sledovať pre potreby polície, tieto boli čiernobiele a bol na nich uvedený dátum a čas. Svedok vypovedal, že si nepamätá na prípad, kedy došlo na diskotéke k ublíženiu na zdraví návštevníka a za útočníka bol označovaný príslušník SBS a o tomto ani nepočul.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedka vypočul C. Y. (bratranca poškodeného), ktorý vypovedal, že v uvedený deň prevádzal vozidlom svoju priateľku S. R., poškodeného, jeho sestru S. M. a priateľku poškodeného Z. na diskotéku CCX, kam prišli okolo 03.30. hod., vošiel vozidlom do areálu, kde bolo veľa ľudí a áut a už vtedy si všimol obžalovaného, ako stojí hore nad schodmi, opretý o zábradlie. Ostatní išli na diskotéku a on sa otočil zobrať kamarátov futbalistov. Svedok vypovedal, že keď sa vrátil, všetci kamaráti ho už čakali s tým, že čo sa stalo a na bratrancovi videl, že má dolámanú sánku. Ostatní mu porozprávali, že sesternica vošla dovnútra, ale obžalovaný ju nechcel pustiť, vynadal jej do cigánok, ona sa na neho zahnila, načo jej on dal facku, sesternica sa mala potom sťažovať bratrancovi, tento mal vyjsť hore na schody a pýtať sa, čo sa stalo a prečo udrel jeho sestru, načo ho obžalovaný mal pritlačiť o stenu, udrieť ho do tváre a zhodiť zo schodov. Svedok ďalej tvrdil, že k nemu hneď dobehol vyhadzovač F., ktorý mu hovoril, že on tam vtedy nebol a nech sa nehnevajú. Kamaráti ukazovali na obžalovaného, že mal poškodeného udrieť a preto išiel za ním a spýtal sa ho, čo to malo znamenať a ako to chce riešiť a pýtal sa ho, či sa nechce s poškodeným mimosúdne vyrovnáť a nemusí byť z toho žiadny problém. Podľa vyjadrenia svedka obžalovaný iba koktal a bol zľaknutý. Svedok ďalej tvrdil, že obžalovaného pred tým nikdy nevidel a aj vyhadzovač Zolo mu hovoril, že ho vlastne nepozná. Podľa vyjadrenia svedka, obžalovaný medzitým išiel do miestnosti pre vyhadzovačov a potom videl, ako prezlečený odchádza preč na červenom aute, preto svedok začal všetkých organizovať, aby si všímali čas, značku auta, pretože má šťastie a vždy je prítomný na mieste, kde sa niečo zomelie a aj teraz je svedok v Komárne. Svedok tiež vypovedal, že keď obžalovaný odišiel, kázal dievčatám volať políciu, pretože tí policajti, ktorí boli prítomní z protidrogovej jednoty na parkovisku, nechceli prijať žiadne trestné oznámenie a ani vykonať žiadne úkony. Podľa vyjadrenia svedka prišla polícia až po 30 alebo 40 minútach, vyhadzovač Zolo dával policajtovi Jurajovi zo Šurian telefónne číslo aj s menom a priezviskom obžalovaného, policajti sa pokúšali mu dovolať zo súkromného telefónu, ale sa to nepodarilo. Svedok uviedol, že potom poškodeného a ostatných odviezol do nemocnice na ošetrovanie, kde už bolo asi 15 ľudí s nimi a tiež má vedomosť, že poškodený a ostatní išli na políciu, ale tam už on nebol prítomný. Svedok na otázku uviedol, že druhý krát pred CCX prišiel zhruba o 03.40. hod., na políciu bolo volané v čase okolo 03.50. hod. a opísal, že v čase, keď mal obžalovaný nastupovať do auta, bol od neho vzdialený asi 2 metre, prechádzal okolo neho do miestnosti pre vyhadzovačov, čo mohlo byť okolo 04.15. hod. Svedok potvrdil, že celú udalosť medzi sebou s priateľmi riešili a bavili sa o tom aj na svadbe v auguste.

Na návrh obhajoby bol v konaní pred súdom vypočutý svedok S. R., ktorý vypovedal, že dňa 10.04.2011 v raňajších hodinách bol v budove diskohaly CCX v Nových Zámkoch sa zabávať, z diskotéky odchádzal okolo 03.00. hod., v čase svojho odchodu neregistroval žiadny problém, pričom videl obžalovaného odchádzať so svojim kolegom, sadali do auta. Uviedol tiež, že obžalovaného vnímal na diskotéke aj pred jeho odchodom, videl ho na bráne aj s kolegami a skutočnosť, že si s odstupom času pamätá práve na tento deň, vysvetľoval tým, že s obžalovaným sú známi, pretože v minulosti tiež pracoval v Bratislave, majú spoločných niektorých známych, konkrétne M. Š., ktorý v ten deň oslavoval narodeniny, svedok sa však tejto oslavy nemohol zúčastniť, pretože o 07.00. hod. nastupoval do práce a tiež vedel, že aj obžalovaný sa mal tejto oslavy zúčastniť, že sa tam ponáhal a preto odišli skôr. Svedok nevedel uviesť, s ktorým kolegom obžalovaný odchádzal ako ani to, akým vozidlom. Vypovedal tiež, že s M. Š. sa stretáva zriedka, sme-tam chodia spolu na ryby, pokiaľ ide o oslavy jeho narodenín v predchádzajúcich rokoch, nevedel si spomenúť, že by sa ich zúčastnil. Tiež uviedol, že o problémoch obžalovaného v prejednávanej veci sa dozvedel začiatkom roka 2014, niektorý známy mu spomínal, že obžalovaný má problémy kvôli niečomu, čo sa malo stať v ten deň, ako mala byť oslava a to kvôli niečomu, čo sa nestalo a preto volal M. Š., bavili sa o tejto záležitosti a povedal mu, že kľudne pôjde svedčiť. Svedok poprel, že by obžalovaného kontaktoval v tejto súvislosti, či už osobne alebo telefonicky s tým, že si nemyslí, že disponuje telefónnym číslom obžalovaného.

Zo zápisníc o rekognícii súd zistil, že v prípravnom konaní boli poznávajúcim osobám - svedkom Z. S.Z., I. S. Z. I. M. predložené vhodné fotoalbumy „A“ a „B“ s fotografiami, kde okrem osoby obžalovaného bola iba jedna ďalšia osoba (vo fotoalbume A pod č. 6 a vo fotoalbume B pod č. 6) holohlavá, resp. s úplne nakrátko ostrihanými vlasmi. Všetky poznávajúce osoby pri úkone rekognície označili obžalovaného ako osobu, ktorá udrela dňa 10.04.2011 pri vchode do diskohaly CCX poškodeného I. M..

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdneho lekárstva MUDr. Igora Zálešáka, prečítaného za podmienok podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku so súhlasom obžalovaného a prokurátora, mal súd preukázané, že poškodený Michal Rusnák utrpel dňa 10.04.2011

zranenie - trieštivú zlomeninu dolnej čeľuste vľavo s posunutím úlomkov, otvorenú, s opuchom a krvnou podliatinou alveolárnej a lícnej sliznice s pomliaždením bradového nervu a tiež pomliaždenie a opuch tváre v oblasti sánky vľavo, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia od 10.04.2011 do 31.05.2011 s priznaním pracovnej neschopnosti po celú dobu hojenia zranenia a ktorú znalec označil za primeranú charakteru tohto zranenia, pričom poškodený bol po túto dobu obmedzený v obvyklom spôsobe svojho života z dôvodu funkčnej poruchy, vysokej bolestivosti, špeciálnej starostlivosti, zvláštnej výživy a nepríjemnými stavmi pri kontrole a úprave fixačných dláh, ktoré obmedzenie viedlo k jeho vyradeniu zo spoločenského života či športu. Znalec k mechanizmu vzniku zranenia poškodeného v závere znaleckého posudku uviedol, že proti jeho ľavej strane tváre do oblasti sánky pôsobilo jednorazovo tupé násilie prudko, väčšou silou, predmetom čo do veľkosti pomerne malým bez nerovností, ktorým mohla byť veľmi dobre ruka druhej osoby zovretá v päšť, pričom lokalizácia zranenia poukazuje na to, že úder účinkoval na tvár poškodeného smerom spredu, mierne šikmo zľava (z pohľadu poškodeného) do oblasti brady, najpravdepodobnejšie v čelovom postavení (v polohe tvárou v tvár) poškodeného k útočníkovi, v polohe stojacej sa nachádzajúceho poškodeného. Podľa znalca v prípade použitia prudkej, veľkej sily úderov, by mohlo dôjsť i k ohrozeniu života poškodeného, avšak vzhľadom k použitej kontaktnej intenzite útoku k takému poraneniu nedošlo. Zranenie poškodeného znalec z medicínskeho hľadiska označil za zranenie ťažšieho až ťažkého charakteru.

Z lekárskeho správy mal súd preukázané, že u poškodeného I. M. bolo nálezom z 10.04.2011 o 05.00 hod. diagnostikované vo FNSP Nové Zámky zranenie - zlomenina dolnej čeľuste s posunutím úlomkov, pričom poškodený bol následne dňa 10.04.2011 o 12.04. hod. prijatý na Klinike stomatologickej a maxilofac. chirurgie LFUK OUSA v Bratislave, kde bol podrobený operačnému zákroku v súvislosti s uvedeným zranením a hospitalizovaný do 14.04.2011 a následne práceneschopný až do 30.05.2011.

Z knihy evidencie služieb M.V.K. - SECURITY s.r.o. Bratislava súd zistil, že výkonom fyzickej ochrany v komplexe CCX v Nových Zámokoch boli dňa 09.04.2011 od 21.00. hod. do 05.00. hod. F. H., N. H., U. R. Z. D. W..

Z knihy zásahov M.V.K. - SECURITY s.r.o. Bratislava súd zistil, že v tejto nie je evidovaný žiadny záznam.

Z priestupkového spisu OO PZ Nové Zámky č. ORP-OOPZ-NZ-P-554/2010, zadováženého súdom, ako aj zo záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 odsek 3 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý bol súčasťou vyšetrovacieho spisu už v prípravnom konaní, súd zistil, že poškodený podal v súvislosti so skutkom, ktorý je predmetom tohto konania oznámenie o priestupku na OO PZ Nové Zámky dňa 10.04.2011 o 05.35. hod. Inak obsahom predmetného priestupkového spisu boli zhodné lekárske správy, ako tie, ktoré tvoria obsah súdneho spisu.

Súd na návrh obhajoby zadovážil Knihu fonogramov a hlásení OO PZ Nové Zámky, z ktorej zistil, že dňa 10.04.2011 sa v nej nachádzajú okrem iného záznamy:

- o 04.15. hod. anonym oznámil, že pred CCX sa údajne niekto bije,
- o 05.35. hod. M. oznámil, že bol napadnutý pri CCX.

Rovnako na návrh obhajoby súd zadovážil aj Protokol udalostí OO PZ Nové Zámky, z ktorej zistil, že dňa 10.04.2011 o 05.35. hod. I. M. oznámil, že bol napadnutý pred CCX.

Zo správy spoločnosti C Complex s.r.o. Nové Zámky súd zistil, že kamerový záznam z 10.04.2011 nie je možné zabezpečiť, pretože tento sa po 5 dňoch automaticky prepisuje novým záznamom.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal vyššie uvedené dôkazy, vychádzajúc z návrhov prokurátora a obhajoby, pričom sám rozhodol o vykonaní dôkazu výsluchom svedkov S. R., C. Y. Z. N. H. a o potrebe zadovážiť vyššie označený priestupkový spis OO PZ Nové Zámky, a to v súlade s ust. § 2 odsek 11 Trestného poriadku, ktoré umožňuje súdu vykonať i také dôkazy, ktoré strany nenavrhli, ak to považuje za potrebné pre svoje rozhodnutie. Na tomto mieste súd považuje za potrebné zdôrazniť, že trestné konanie pred súdom v zmysle platnej právnej úpravy nie je kontradiktórnym konaním v pravom slova zmysle, ale procesom s prvkami kontradiktórnosti. Uvedené vyplýva nielen z formulácie ust. § 2 odsek 11 Trestného poriadku, ale tiež korešponduje aj z ďalšími oprávneniami súdu pri dokazovaní, napr. klásť vypočúvaným svedkom i obžalovaným otázku, vykonať výsluch svedka, o ktorého výsluchu sám rozhodol, ale aj s jeho oprávnením rozhodnúť o odmietnutí stranami navrhnutých dôkazov, ak usúdi, že tieto pre svoje

rozhodnutie nepovažuje za potrebné a tiež s tými ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré upravujú podmienky pre zrušenie rozhodnutia súdu v konaní o riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkoch (§ 321 odsek písmeno a), § 371 odsek 3). Súd v prejednávanej veci využil právo vykonať i stranami nenavrhnuté dôkazy podľa § 2 odsek 11 Trestného poriadku, ktorých potreba vykonania súdu vyplynula z priebehu dokazovania a obžalovaným až na hlavnom pojednávaní prednesenej obrane, spočívajúcej v tvrdení, že sa v čase skutku na mieste jeho spáchania nenachádzal. Tieto dôkazy neboli v prípravnom konaní vôbec vykonané a preto nebolo možné vopred tieto hodnotiť z toho hľadiska, či sú, resp. budú v prospech alebo neprospech obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy následne hodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, a to aj podľa zásady bezprostrednosti a ústnosti, ktoré umožňujú konajúcemu súdu pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky. Takto súd hodnotil aj výpovede poškodeného a ostatných svedkov z okruhu jeho príbuzných či priateľov (S. M., Z. S., I. S., I. Y., Z. Y., C. Y.), ktoré výpovede pre súd vyzneli vo všetkých významných a rozhodujúcich detailoch vierohodne, predovšetkým vo vzťahu k záveru o tom, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a tohto sa dopustil práve obžalovaný U. R.. Pokiaľ tieto svedkovia niektoré detaily predmetnej udalosti uvádzali rozdielne, súd ich nevzhladol za spôsobilé v týchto rozhodujúcich skutočnostiach spochybniť dôkaznú hodnotu týchto svedeckých výpovedí, majúc za prirodzené, že tieto osoby pod tlakom emócií z prežitej a pre nich zrejme nie každodennej a bežnej udalosti, niektoré tieto detaily uvádzali rozdielne. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní bránil tým, že v čase, ktorý uvádzajú tieto svedkovia ako čas skutku, sa na mieste nenachádzal a nemohol nachádzať, pretože bol na ceste do Bratislavy, kde sa niečo po 04.00. hod. stretol s priateľmi M. Š. a Š. G.. Poškodeným uvádzanému času incidentu zodpovedajú nielen výpovede svedkov z okruhu jeho priateľov a rodinných príslušníkov, ale aj výpovede svedkov F. H. Z. D. W. (ďalších dvoch členov SBS a kolegov obžalovaného), a to z prípravného konania, kedy tieto jednoznačne vypovedali, že obžalovaný z diskotéky odišiel až po incidente so skupinkou okolo poškodeného a potom, ako dostali informáciu o tom, že mala byť niekomu z tejto skupiny „rozbitá papuľa“, čo bolo podľa nich v čase medzi 03.45. až 04.15. hod. Pokiaľ teda z knihy fonogramov a hlásení OO PZ Nové Zámky vyplýva, že oznámenie o „bitke“ v CCX klube malo byť tomuto útvaru oznámené o 04.15.hod., poškodeným a ostatnými svedkami uvádzané časové súvislosti zodpovedajú zásadám logického myslenia a aj z ostatných vykonaných dôkazov vyplývajúceho sledu udalostí. Z tohto hľadiska preto súd vyznela obrana obžalovaného, že sa v čase skutku nenachádzal a nemohol na mieste skutku nachádzať, nevierohodne a rovnako aj výpovede ním navrhnutých svedkov M. Š., Š. G. Z. S. R., ktorí mali túto skutočnosť potvrdiť. Pre súd vyzneli práve tieto svedecké výpovede nevierohodne v snahe pomôcť obžalovanému sa vyhnúť trestnej zodpovednosti, a to nielen pre rozpor z vyššie uvedenými dôkazmi. Svedkovia M. Š. Z. Š. G. si totiž zhodne po viac ako dvoch rokoch pamätali na presný časový údaj jedného zo stretnutí s obžalovaným z dôvodu oslavy a naopak, uvádzali rozdielne detaily, týkajúce sa inej, neskoršej oslavy, na ktorej sa obžalovaný mal zúčastniť v roku 2013 (rozdielne týmito svedkami uvádzané okolnosti jeho príchodu na túto oslavu). Pokiaľ ide o výpoveď svedka S.Z. R., ktorého výsluch navrhol obžalovaný až v podanom odvolaní z 21.11.2013 proti rozsudku súdu prvého stupňa z 07.11.2013 s tým, že malo ísť o dôkaz, dovtedy mu neznámy, táto pre súd vyznela absolútne nevierohodne, a to predovšetkým s poukazom na ním diametrálne odlišne popísané skutočnosti, týkajúce sa časového momentu získania informácii o trestnom stíhaní obžalovaného v prejednávanej veci, ku ktorému jednoznačne uviedol, že to bolo začiatkom roka 2014 a obžalovaného nekontaktoval osobne, ani telefonicky, hoci obžalovaný týmto dôkazom odôvodňoval už svoje odvolanie z 21.11.2013. Navyše, obžalovaný v podanom odvolaní vo vzťahu k návrhu na vykonanie tohto dôkazu uviedol, že S. R. bol jemu dovtedy neznámou osobou, samotný svedok S. R. naproti tomu vypovedal, že s obžalovaným sú známymi a majú spoločných priateľov. Pokiaľ svedok S. R. vysvetlil, z akého dôvodu si pamätá práve na deň 10.04.2011, ani toto vysvetlenie pre súd nebolo presvedčivé, keďže svedok následne nevedel potvrdiť ani to, či sa zúčastnil osláv narodením svedka M. Š. v nasledujúcich rokoch. V neposlednom rade súd vo vzťahu ku skutočnostiam, ktoré mali obžalovanému ako alibi potvrdiť práve svedkovia M. Š., Š. G. Z. S. R. poukazuje i na to, že obžalovaný v prípravnom konaní túto obranu vôbec nepredniesol, naopak, aj v podanej sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia argumentoval iba tým, že poškodený a jeho svedkovia mu chceli privodiť podaním trestného oznámenia komplikácie preto, že ich vyviedol a nepovolil im vstup do objektu.

Súd mal bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že práve obžalovaný bol ten, ktorý dňa 10.04.2013 v čase okolo 03.40. hod. pred budovou diskotéky fyzicky napadol poškodeného I. M. tak, že ho päťou udrel do ľavej časti tváre a tak mu spôsobil v obžalobe uvedené zranenie. Obhajoba

namietala postup polície v súvislosti s vykonanom rekogníciou v prípravnom konaní jednak preto, že svedkom bola už pri podaní trestného oznámenia na OO PZ Nové Zámky ukázaná jediná fotografia, a to fotografia obžalovaného a tiež s poukazom na to, že pri rekognícii na základe predloženého fotoalbumu bol jednotlivým opoznávacím osobám predložený fotoalbum, kde jedinou „naholo ostrihanou“ osobou bol práve obžalovaný. Vzhľadom na tieto procesné pochybenia polície pri vykonávaní tohto procesného úkonu obhajoba mala tento úkon za vykonaný nezákonným spôsobom a keďže rekognícia je svojou povahou neopakovateľným úkonom, poukázala na možné sugestívne ovplyvnenie znovuzpoznania pri opakovanej rekognícii. Obhajoba v tomto smere poukázala na rozhodnutie najvyššieho súdu ČSR sp.zn. 5Tz/8/89 a tiež na závery Okresného súdu Pezinok sp.zn. 3T/123/2010 z 30.08.2010 majúce za to, že v posudzovanej trestnej veci ide o absolútnu neúčinnosť získaného dôkazu a túto nezákonnosť nie je možné odstrániť v ďalšom priebehu konania.

Pokiaľ ide o samotný úkon rekognície, na ktorom sa ako opoznávané osoby zúčastnili svedkovia Z. S., I. S. Z. I. M. a tiež skutočnosť, že týmto osobám, ako aj svedkyňi S. M., bol ešte pri podaní trestného oznámenia na OO PZ Nové Zámky dňa 10.04.2011 o 05.35. hod. ukázaná fotografia obžalovaného, súd musí prisvedčiť námietkam obhajoby vo vzťahu dodržaniu jednak Trestným poriadkom predpísanému postupu pri vykonávaní takéhoto neopakovateľného úkonu, ako aj porušeniu štandardných kriminalistických postupov pre jeho realizáciu. Na druhej strane sa však súd nestotožnil so záverom obhajoby o absolútnej neúčinnosti takého dôkazu a po ňom nasledujúcich a vykonávaných dôkazov. Je nesporné, že v prípade nedodržania správneho postupu pri úkone rekognície môžu byť výsledky tohto procesného úkonu spochybnené do takej miery, že stratia svoj dôkazný význam tak, ako o tom pojednáva aj obhajobou citovaného rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR. Uvedené spochybnenie výsledkov rekognície však nenastáva okamžite a automaticky, ale je významné z hľadiska hodnotenia tohto dôkazu podľa okolností konkrétnej prejednávanej veci a vtedy, ak neskôr vykonané dôkazy budú nasvedčovať inému záveru, ako tomu, ktorý dovtedy z rekognície vyplýval s tým, že taký záver súčasne nevyplýva z iných, zákonne vykonaných dôkazov. Nepochybne pôjde predovšetkým o prípady, kedy opoznávacía osoba zmení svoju výpoveď tvrdiac, že ňou pôvodne pri takto vykonanom úkone rekognície opoznaná osoba nie je páchatelom skutku, prípadne sa vyjadrí, že si nie je v tomto smere istá a za stavu, že záver o tom, že takto opoznaná osoba sa dopustila skutku, nevyplýva z iných dôkazov. V prejednávanej veci však tak poškodený, ako aj svedkovia Z. S., S. M. Z. I. S., na hlavnom pojednávaní nemene a pre súd presvedčivo zotrvali na svojom stanovisku, že poškodeného udrel práve obžalovaný. Títo svedkovia pritom do kontaktu s obžalovaným neprišli iba na okamih, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tohto ešte pred fyzickým útokom na poškodeného vnímali istý, nielen celkom krátky čas počas slovného konfliktu v súvislosti s ich požiadavkou na vstup do diskotéky. Naviac, obžalovaného za útočníka označil aj svedok I. Y., ktorý sa v prípravnom konaní nezúčastnil úkonu rekognície a rovnako nebol prítomný ani pri podávaní trestného oznámenia na OO PZ nové Zámky v deň skutku, pričom uviedol i to, že obžalovaného z videnia pozná práve z uvedenej diskotéky. Obdobne aj svedkyňa S. R. na hlavnom pojednávaní označila obžalovaného, pričom uviedla, že na polícii dňa 10.04.2011 iba čakala, žiadne úkony s ňou robené neboli. V neposlednom rade v tomto smere súd poukazuje na výpoveď svedka C. Y. na hlavnom pojednávaní, ktorý síce samotný incident nevidel, ale poškodený a ostatní priatelia mu po jeho príchode ukázali práve na obžalovaného, s ktorým sa svedok následne i rozprával, resp. pýtal sa ho na spôsob, akým chce vzniknutú situáciu riešiť. Výpovedi toho svedka okrem toho zodpovedá aj výpoveď svedka F. H. z prípravného konania v tom, že svedok F. H. polícii poskytol meno obžalovaného a jeho telefónne číslo. Skutočnosť, že na miesto privolaní policajti N. Š. Z. W. Y. si na detaily zákroku pre množstvo služobných zákrokov a odstup času nespomínali, nemajú pre záver súdu o vierohodnosti týchto tvrdení svedka C. Y. Z. F. H. žiadny vplyv.

Z nepriamych dôkazov, svedčiacich proti obžalovanému, súd poukazuje aj na výpoveď svedkyne Z. S., ktorej bolo umožnené sledovať kamerový záznam zo vstupného priestoru diskotéky s tým, že táto na kamerovom zázname podľa vyjadrenia sledovala práve obžalovaného pri tom, ako neumožnil jej dcére a priateľom vstup na diskotéku a následne vyšiel von. Samotný útok obžalovaného na poškodeného však nevidela, priestor pred vchodom do diskotéky podľa nej vidieť nebolo. Je pravdou, že svedkyňa tvrdila, že tento záznam bol farebný, hoci svedkovia M. R. Z. W. Y. uviedli, že tento bol čiernobiely, ako tvrdili i to, že postavy na zázname boli ťažko rozpoznateľné. Výpoveď svedkyne Z. S. však mala pre súd dôkaznú hodnotu, a to predovšetkým v tom smere, že vnímala podľa jeho označenia obžalovaného ako SBS-kára s tým, že bol celý v čiernom a že na sledovaný záznam reagoval podľa nej svedok M. R. s tým, že s tou osobou sú stále problémy a že ide o „Pittnerovu“ SBS. Z knihy evidencie služieb a z Knihy evidencie zásahov M.V.K.Security s.r.o. Bratislava pritom vyplýva, že tieto sú podpísané H. N. C. ako „štatutárnym orgánom (členom) tejto právnickej osoby. Naviac, svedok M. R. pritom vo svojej výpovedi

potvrdil, že s uvedenou svedkyňou sledoval kamerový záznam, nepamätal si síce, čo na ňom bolo, ale si pamätal, že problém mal spočívať v tom, že do incidentu mal byť zapletený niekto z SBS.

Pokiaľ poškodený a jednotliví svedkovia označovali za útočníka v prejednávanej veci práve obžalovaného a to s tým, že išlo o príslušníka SBS na diskotéke, tieto ich tvrdenia korešpondujú z celým priebehom udalostí, predchádzajúcich samotnému útoku na poškodeného a z ktorých podľa názoru súdu nemožno vyvodiť ani len úvahu o tom, že by útočníkom bol akýkoľvek návštevník diskotéky, odetý v čiernom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo pre súd jednoznačne, že útok obžalovaného na poškodeného nadväzoval na predchádzajúci verbálny konflikt a čiastočne i fyzický konflikt medzi svedkyňou S. M. a obžalovaným v súvislosti s tým, že tento ako pracovník SBS neumožnil skupine okolo poškodeného vstup na diskotéku (ako vyplýva z výpovede nielen svedkov z okolia poškodeného, ale aj z výpovede svedkov F. H. Z. D. W. ako príslušníkov SBS z prípravného konania). Tento záver nie je spochybniteľný ani skutočnosťou, že v knihe zásahov SBS nie je v uvedený deň záznam o žiadnom zásahu, a to predovšetkým vzhľadom na vyjadrenia obžalovaného a jeho kolegov v procesnom postavení svedkov, z ktorých vyplýva, že pri výkone služby medzi sebou nemali žiadneho bezprostredne nadriadeného, zápis udalosti do tejto evidencie v podstate závisel od ich individuálneho rozhodnutia a za stavu, že podľa vlastného vyjadrenia mali v zásade v kompetencii zásahy iba vo vnútri objektu diskotéky a nie pred ním, kde stal incident.

Pokiaľ ide o záver, že obžalovaný fyzicky atakoval poškodeného do ľavej časti jeho tváre rukou zovretou v päšť, tento mal súd za jednoznačne preukázaný výpoveďou samotného poškodeného, ktorá korešponduje so závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva o mechanizme vzniku zranenia poškodeného a tiež s výpoveďami ostatných svedkov - S. R., Z. S., S. M. Z. I. S. Z. U. I. Y., ktorý videl obžalovaného zahnať sa päšťou na poškodeného. Podľa názoru súdu zranenie poškodeného bolo spôsobené práve takto vedeným fyzickým útokom obžalovaného, a nie jeho pádom na zem, pretože túto alternatívu mal súd za vylúčenú, aj v nadväznosti na závery znaleckého posudku práve s poukazom na tvrdenie poškodeného, ktorý na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedol, že po tomto údere spadol dolu schodmi na jeho pravú stranu (a zranenie mu pritom bolo spôsobené v podobe zlomeniny čeľuste vľavo).

S poukazom na hore uvedené závery, vyplývajúce pre súd z vykonaného dokazovania, súd uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku majúci za to, že uvedené konanie obžalovaného je protiprávnym. Pokiaľ obhajoba vylučovala protiprávnosť konania obžalovaného s poukazom na § 28 Trestného zákona z dôvodu, že z jeho strany išlo o služobný zákrok podľa § 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj plnenie pracovnoprávných a iných úloh, tento argument obhajoby podľa názoru súdu v prejednávanej veci neobstojí predovšetkým preto, že o služobnom zákroku obžalovaného ako zamestnanca SBS povereného výkonom fyzickej ochrany voči poškodenému nemožno uvažovať, keďže je z vykonaného dokazovania nepochybné, že obžalovaný sa ataku voči poškodenému dopustil na schodoch pred vchodom do objektu diskotéky (nie v objekte diskotéky), po ktorých poškodený vystupoval a ihneď po vystúpení na ne ho obžalovaný bez akéhokoľvek slova udrel päšťou do tváre, pričom bolo preukázané i to, že poškodený sa v tom čase už vstupu do diskotéky nedožadoval a takýto jeho zámer nemožno vyvodiť ani zo žiadneho jeho slovného vyjadrenia, fyzického pohybu, či z iných okolností.

Uvedeným protiprávnym konaním obžalovaný naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov chránených Trestným zákonom a to záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a tiež záujmu na riadnom medziľudskom spolunažívaní tým, že inému úmyselne ublížil na zdraví (t.j. spôsobil dlhšie trvajúcu, nielen prechodnú poruchu zdravia poškodeného) a tiež tým, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Pokiaľ ide o úmyselné zavinenie obžalovaného vo vzťahu k spôsobenému následku jeho činu vo sfére poškodenia zdravia obžalovaného, túto mal súd preukázanú spôsobom a intenzitou (silou) fyzického ataku obžalovaného (ruka zovretá v päšť), smerujúceho na tvárovú časť hlavy žiadnym spôsobom sa nebrániaceho poškodeného, t.j. závermi vyplývajúcimi nielen z výpovede poškodeného a ostatných svedkov tak, ako je vyššie uvedené, ale aj zo záverov znaleckého posudku. Vo vzťahu k námietkam obhajoby, že konanie, kladené obžalovanému za vinu, nemohlo naplniť zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa §

364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona z dôvodu, že výtržníctvom nie je každé fyzické napadnutie iného, ale len také, ktoré závažným spôsobom narúša verejný poriadok, súd sa s nimi nestotožnil. V tomto smere poukazuje predovšetkým na to, že obžalovaný sa ako zamestnanec SBS dopustil popísaného fyzického útoku na poškodeného ako návštevníka diskotéky, na verejne prístupnom mieste, a to mimo vnútorného objektu diskotéky, pričom tomuto jeho útoku nepredchádzalo žiadne také konanie poškodeného, či už verbálne alebo fyzické, ktoré by takýto atak na jeho osobu zo strany obžalovaného mohol ospravedlniť alebo viesť k záveru, že bol menej ako závažný vo sfére zásad riadneho medziľudského spolunažívania a dodržiavania verejného poriadku. Vo vzťahu k záveru súdu o existencii priameho úmyslu obžalovaného spôsobiť takýto následok súd v súlade s konštantnou judikatúrou (na ktorú odkázal i samotný obžalovaný) poukazuje na výsledky vykonaného dokazovania, z ktorého mal preukázané už samotnému fyzickému napadnutiu poškodeného obžalovaným bezprostredne predchádzajúce vulgárne správanie sa obžalovaného voči osobám z okruhu okolo poškodeného, spočívajúce podľa názoru súdu situácii a postaveniu obžalovaného ako príslušníka SBS neprimeraných a nemiestnych verbálnych nadávok voči týmto osobám (nadávky do „cigánok“ a „kuriev“). Súd súčasne nemal žiadne pochybnosti ani medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný zákonné znaky uvedených prečinov naplnil i po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho konania rozhodne nie je nepatrná. V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a okolnosťami jeho spáchania (intenzita útoku obžalovaného voči poškodenému, ktorý samotný sa nielen v čase bezprostredne predchádzajúcom útoku voči obžalovanému nedopustil žiadneho agresívneho verbálneho ani iného správania a ktorý uposlúchol predchádzajúcu výzvu pracovníkov SBS a opustil vnútorný priestor diskotéky a tiež s poukazom práve na charakter činnosti, v súvislosti s ktorou sa obžalovaný tohto útoku dopustil a ktorej účelom je ochrana osôb a objektov, a nie ich poškodzovanie), tiež s poukazom na následky jeho činu (predovšetkým vo vzťahu k spôsobenej poruche zdravia, spĺňajúcej kritéria ťažkej ujmy na zdraví) a mieru jeho zavinenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného v čase, kedy bol tento spáchaný, pretože vzhľadom na ťažší následok vo sfére poškodenia zdravia poškodeného, spĺňajúci podľa názoru súdu kritéria ťažkej ujmy na zdraví, by použitie neskoršieho zákona pre obžalovaného bolo prísnejšie (§ 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v znení po novele zákonom č. 262/2011 Z.z.).

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je slobodný, žije v mieste trvalého bydliska s matkou a bratou, pričom o ňom nie sú z miesta bydliska uvádzané žiadne negatívne charakteristiky. Obžalovaný dosiaľ nebol súdne trestaný. V evidencii priestupkov má obžalovaný aktuálne viaceré záznamy, a to jeden za priestupok z dôvodu požívania alkoholických nápojov na verejnom priestranstve dňa 19.03.2010 v Bratislave, ktorý priestupok bol vybavený napomenutím a ostatné z dôvodu spáchania priestupkov na úseku cestnej premávky.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (t.j. že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, aj napriek spáchanému priestupku v súvislosti s požívaním alkoholických nápojov na verejnom priestranstve, a to s prihliadnutím na charakter tohto priestupku a vek obžalovaného v čase jeho spáchania) a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Súd obžalovanému vzhľadom na spáchanie viacerých prečinov v jednočinnom súbehu ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona, t.j. podľa zákonného ustanovenia, vzťahujúceho sa na trestný čin najprísnejšie trestný. Trestný zákon za trestný čin podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona ustanovuje základnú sadzbu trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 2 roky a v prípade trestného činu podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona základnú sadzbu trestu odňatia slobody 0 až 3 roky. Súd tak obžalovanému ukladal trest podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, následne podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a pri ich rovnováhe obžalovanému uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom spôsob spáchania činu a jeho následok tak, ako je vyššie uvedené a vzhľadom na súčasné pomery obžalovaného a jeho doterajšiu bezúhonnosť a riadny život, považuje na jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú.

Keďže ide o trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky, súd majúci za splnené podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona (že vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu možno dôvodne očakávať, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného nie je nevyhnutný výkon trestu odňatia slobody) výkon tohto trestu u obžalovaného podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok.

V prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody tri subjekty. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava uplatnila nárok na náhradu škody v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodenému I. M., Sociálna poisťovňa Bratislava v súvislosti s nemocenskými dávkami, vyplatenými poškodenému M. počas práceneschopnosti a tiež poškodený I. M., a to písomným podaním na súd dňa 09.10.2012, jednak titulom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia, cestovných nákladov v súvislosti s pooperačným ošetrovaním v Bratislave, trov za lekársky zákrok, nákladov na ošetrovanie v jednotlivých zdravotníckych zariadeniach a tiež výdavkov na zdravotnícky materiál.

Súd, spravujúci sa právnym názorom nadriadeného súdu, vysloveného v tejto veci vo vyššie citovanom uznesení sp.zn. 4To/3/2014 z 23.01.2014, dospel k záveru, že uvedené právnické a fyzické osoby v súvislosti s trestnými činmi obžalovaného im spôsobenej škodou nemôžu v adhéznom konaní trestnom, vedenom proti obžalovanému v prejednávanej veci, takýto nárok uplatniť. V zmysle ust. § 46 odsek 3 Trestného poriadku je poškodený oprávnený navrhnúť, aby bol obvinený v odsudzujúcom rozsudku zaviazaný k náhrade škody iba v prípade, ak má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa v prejednávanej veci skutku, ktorý je trestnými činmi a ktorým bola poškodeným fyzickým a právnickým osobám spôsobená škoda, dopustil ako zamestnanec právnickej osoby pri jej činnosti, na ktorú ho použila, týmto tretím osobám nepatrí v adhéznom konaní trestnom nárok na náhradu škody proti obžalovanému, pretože tento môžu uplatniť jedine proti jeho zamestnávateľovi, ktorého bol v čase činu zamestnancom. Z uvedeného dôvodu súd o uplatnených nárokoch vyššie uvedených poškodených právnických a fyzických osôb v trestnom konaní vôbec nerozhodoval, nakoľko neboli uplatnené v súlade s ust. § 46 odsek 3 Trestného poriadku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).